

slovenského štátu a najmä zastával stanovisko, že to nebol žiaden tzv., ale že to bol skutočný nezávislý štát. Obrana dr. Bugára, uverejnená v ČASE zo dňa 15. júna 1945 v článku "Zákerné útoky proti katolíckym činiteľom DS" je len chabým pokusom o útek od zodpovednosti a obsahuje nepravdivé vyličenie priebehu onej schôdze, ako o tom svedčia mnohí očití svedkovia, najmä i početní príslušníci DS.

Domnievame sa, že nie je zlučiteľné s duchom slovenského národného povstania a s duchom obnoveného československého štátu, aby z poverenia vládnej strany zastával tak dôležité miesto človek, ktorý sa v 1938 roku zaslúžil o posilnenie Hlinkovej ľudovej strany, ktorý za celého trvania slovenského štátu hospodársky kolaboroval s nemeckými okupantmi, ktorý ani najmenšiu pomoc neposkytol pracovníkom domáceho i zahraničného odboja, ktorý sa za slovenského štátu hlásil k ideám národnosocialistickým a ktorý i v obnovenej Československej republike vychvaľuje pomeru za tzv. slovenského štátu.

III. Dr. Ján Staško, ktorý bol imunitným výborom národného zhromaždenia vydaný trestnému stíhaniu a ktorý sa t. č. nachádza vo väzbe.

Keď v zmysle uznesenia NF zo dňa .....predkladáme vedeniu DS námietky zatiaľ proti trom, v tomto liste uvedeným exponovaným činiteľom DS, dovoľujeme si poukázať na obsah početných proklamácií NF a najmä na poslednú proklamáciu NF zo dňa 2. júla 1946, v ktorej sa hovorí:

"Vyhlasujem, že vykonáme všetko, aby naše ľudové súdnictvo čo možno v najkratšom čase splnilo svoje poslanie a aby náš verejný život, naša armáda, celý štátny aparát a cirkev boli skutočne očistené od zradcov, kolaborantov a fašistických elementov, nech sú ony toho času organizované v hociktorej strane a nech zaujímajú hocijakú, trebárs aj najvyššiu funkciu v politickom, hospodárskom a cirkevnom živote a aby sa proti nim vyvodili najprísnejšie dôsledky".

Vyslovujúc nádej, že vedenie DS bude sa pri riešení týchto prípadov správať tu citovanou proklamáciou NF, stvrdenou slávnostnými podpismi predstaviteľov DS a že zo skutočností, uvedených v tomto našom liste vyvodí príslušné závery.

Ostávame s prejavom úcty

Slovenský národný archív Bratislava, f. Demokratická strana II., č.47

Dokument č. 118

Zápisnica komisie Predsedníctva Demokratickej strany, napísaná v Bratislave dňa 1. septembra 1947 vo veci vyšetrenia obvinení, týkajúcich sa poslanca Dr. Jána Kempného, generálneho tajomníka DS, ktoré boli prednesené na schôdzi Národného frontu Čechov a Slovákov v Prahe dňa 11. júna 1947.

Prítomní:

Dr. Jozef Lettrich, predseda DS,
Andrej Cvinček, podpredseda DS,
Dr. Fedor Hodža, generálny tajomník DS,
Dr. Štefan Kočvara, členovia komisie,
Mária Sklenicová, zapisovateľka.

Dostavivší sa posl.(anec) Dr. Ján Kempný, generálny tajomník DS, . narodený dňa 19. IX. 1912 v Žiline, prísl.(ušný) do Žiliny, čsl.(československý) štátny občan, rím.(sky) kat.(olík),

ženatý, bytom Bratislava, Gorkého 8, po oboznámení ho s predmetom obvinení na jednotlivé body takto sa osvedčuje:

1./ „V predmníchovskej republike patrilo Dr. Kempný medzi reprezentantov ľudáckej autonomistickej vysokoškolskej mládeže. V tomto duchu niesla sa i jeho verejná činnosť v slovenskom vysokoškolskom spolkovom živote.“

Počas svojich vysokoškolských štúdií bol som dva roky v cudzine a v siedmom a ôsmom semestri bol som zvolený za predsedu Ústredia slov.(enského) kat.(olíckeho) študentstva, ale práve v tejto svojej funkcii uplatňoval som líniu zblížovania sa s komunisticky orientovanými študentmi, napr. voľby vo fakultnom spolku Právnik organizoval som spoločne s predstaviteľmi týchto s Dr. Husákom a s Dr. Frišom. Toto ako i moje celkové zmýšľanie orientované doľava vynieslo mi povest' komunistu, ktorý nepožíval dôveru radikálnych nacionálne zmýšľajúcich vysokoškolákov. Nemôže byť teda reči o tom, že za svoju krátku dobu spolkového života vysokoškolského patrilo som medzi radikálne ľudácke kruhy. Dôkaz: Vypočutie Dr. Gustáva Husáka, Dr. Jána Benku a Dr. Mateja Josku.

2./ „V rokoch 1938 a 1939, keď vedenie HSLS vyvíjalo činnosť, smerujúcu k rozbitiu ČSR, udržoval Dr. Kempný tesné osobné i politické styky s vedúcimi organizátormi týchto protištátnych úkladov. Najmä bol Dr. Kempný jedným z blízkych spolupracovníkov Karola Sidora a Ďurčanského.

V r. 1938 bol som do 15. XII. 1938 ako prezenčný podporučík v palebných postaveniach po južnej Morave na obranu tej ČSR, proti ktorej som mal vraj pracovať. Ako vojak požíval som absolútnej dôvery svojich predstavených, bol som poradím 10. prezenčný dôstojník delostrelec na Slovensku a ako taký v čase zvýšeného ohrozenia ČSR spolupracoval som pri zostavovaní mobilizačných plánov a rôznych delostreleckých prepočtov. Karola Sidora a Dr. Ďurčanského v tých dobách nemal som príležitosť ani vidieť, nie že by som bol ich blízky spolupracovník.

Dôkaz: Osobný záznam na veliteľstve bývalého delostreleckého pluku 126 v Žiline.

3./ „Vďaka dôvere, ktorej sa tešil Dr. Kempný vo vedúcich kruhoch HSLS, dostal sa cez svoj mladý vek a nedostatok skúseností na veľmi exponované miesto v hospodárskom živote.“

Na miesto tajomníka v Zväze drevárskeho hospodárstva od 1. I. 1939 dostal som sa na odporúčanie Dr. Ing. Zaťku a Kornela Stodolu, predsedu Zväzu, nie vďaka dôvere, ktorej som sa tešil u HSLS. Toto miesto bolo môjmu a skúsenostiam primerané.

Dôkaz: Výsluch Dr. Ing. Zaťka.

4./ „Vo funkcii tajomníka Lesníckej a drevárskej ústredne zúčastnil sa Dr. Kempný na početných jednaniach s nemeckými firmami o vývoze dreva do Nemecka. V tejto funkcii Dr. Kempný spolupôsobil na tom, že zo Slovenska do Nemecka vrátane býv.(alého) Protektorátu bolo vyvezené ročne asi 1,500 000 m³ dreva.

Svoju odbornú činnosť hospodársku konal som podľa inštrukcií Dr. Ing. Zaťku a Dr. Karvaša a celá smerovala jedine na hájenie slovenských hospodárskych záujmov proti nemeckej chamtivosti. Nemožno tvrdiť, že by som mal najsilnejší podiel na usmerňovaní slovenskej drevárskej politiky, lebo bol som len referentom Najvyššieho úradu pre zásobovanie a tajomník záujmovej organizácie. Je však príznačné, že v znaleckom posudku prof. Dr. Maturu v pokračovaní proti Dr. Ing. Zaťkovi v hospodárskej situácii Slovenska tento práve na vývoze dreva ukazuje, ako šikovne bola hospodárska situácia robená a ako sa podarilo uchrániť podstatu slovenských lesov. Ak som ja bol takým veľavýznamným činiteľom v slovenskom drevárstve ako o mne tvrdí obvinenie, musel by som si tieto zásady privlastňovať.

Dôkazy: Osvedčenie prof. Karvaša, ktorý bol počas týchto rokov mojím predstaveným, list Ing. Imricha Janotu, gen.(erálneho) riaditeľa čsl.(československých) závodov

drevospracujúcich, osvedčenie riaditeľa Huga Kučeru, svedčenie zamestnancov Lesníckej a drevárskej ústredne, výťah zo znaleckého posudku prof. Dr. Maturu.

5./ „Vo funkcii referenta udržoval Dr. Kempný pravidelný styk s lesným ataché nemeckého veľvyslanectva Dr. Františkom Wechselbergerom a jeho zástupcom Ing. Rottom.“

Celé toto tvrdenie je absurdné, lebo títo páni nejednali s referentom, ale priamo s ministrom alebo predsedom Najvyššieho úradu pre zásobovanie.

Dôkaz: Vypočutie Dr. Imricha Karvaša.

6./ „Dr. Kempný bol tiež aktívne činný v kurzoch Nemecko – slovenskej spoločnosti.“

Nebol som nijako aktívne činný na kurzoch Nemecko – slovenskej spoločnosti. Zúčastnil som sa ako poslucháč dvoch hospodárskych prednášok, ako to osvedčuje osvedčenie Dr. Štetinu, prednostu cenového odboru Povereníctva výživy a Dr. Staneka, podpredsedu ústredného plánovacieho úradu v Prahe, ktorí obaja sa tiež prednášok zúčastnili.

7./ „Za tzv. Slovenského štátu Dr. Kempný verne slúžil hospodársky i politicky fašistickému režimu.“

Slúžil som verne jedine slovenským hospodárskym záujmom v svojom okruhu úradnej pôsobnosti, čo vyplýva jasne z bodu 4 a priložených osvedčení.

8./ „Dr. Kempný odišiel z povstaleckého územia do Nemcami obsadenej Bratislavy, aby ďalej verne slúžil fašistickému režimu.“

Nebol som na povstaleckom území. Býval som v Bratislave, len moja rodina bola evakuovaná v Rajeckých Tepliciach. Pred povstaním dňa 28. VIII. z príležitosti jednej drevárskej schôdze dostal som odkaz, aby som na svojom mieste v Bratislave hatil záujmy o devastáciu slovenského lesného hospodárstva a to sa mi za veľkého osobného rizika i darilo.

Dôkaz: Osvedčenie riaditeľa Ladislava Treskoňa a p.(ána) podpredsedu vlády Jána Ursínyho Že aký bol môj vzťah a mojej rodiny k partizánom a povstaniu vôbec, vidieť i z toho, že viacerí partizáni často nás navštevovali a stravovali sa u nás v Rajeckých Tepliciach. Dokonca i ten, ktorý teraz ako poručík NB úmorne zbieral proti mne materiál (Por. F. Fiala). Môj vzťah a vzťah mojej rodiny k partizánom osvetľuje i to, že som ukrýval veci partizána Práška z Čiech, ktoré si tento po oslobodení vyzdvihol.

Že aký bol vzťah vedúcich činiteľov ku mne, charakterizuje táto epizóda: V r. 1943 bolo drevárske rokovanie v Tatrách so Švajčiarimi. Keď ma tam prítomný minister Mach videl, zavolať si poslanca Dr. Balku, taktiež člena slovenskej delegácie a vytýkal mu, že takí ľudia ako je Dr. Kempní sú púšťaní do kontaktu s cudzincami. Žiadal ho, aby Dr. Kempný bol zbavený miesta, ktoré zastával. Nie som vraj z tých ľudí, ktorí by boli režimu oddaní a ktorým možno dôverovať.

Dôkaz: Vypočutie býv.(alého) poslanca Dr. Balku a býv.(alého) ministra Alexandra Macha. Moja politická línia v r. 1939 – 1945 je i z toho jasná, že nebol som členom Hlinkovej gardy, ani žiadnym aktívnym členom a funkcionárom strany. Ako obvinenie vysvetlí, že pri mojich dôverných stykoch a spolupráci s vedúcimi ľudákymi činiteľmi pred aj po roku 1939 som sa aktívne politicky nezapojil?

9./ „Ako jasne vyplýva zo zápisok Dr. Kosorína, Dr. Kempný patrí do skupiny mladých ľudáckych činiteľov, ktorých zoskupil okolo seba Dr. Ferdinand Ďurčanský.

Činnosť Ďurčanského skupiny znamenala:

a/ ideovú a organizačnú prípravu zjazdu mladej autonomistickej generácie, ktorý sa konal v Piešťanoch.

b/ Organizačné a politické prípravy pre prípad porážky nacizmu. Vypracovaná bola pre tento prípad i politická platforma, ktorej hlavná zásada jej boj proti ČSR. Bolo rozhodnuté o tom, ktorí príslušníci tejto skupiny majú emigrovať a ktorí majú vo zmysle už charakterizovaných smerníc pracovať doma.“

Hlavným bodom obvinení zdajú sa byť zápisky Dr. Kosorína, kde z vytrhnutých viet je snaha robiť dramatické závery. Pri tom sa zrejme spolieha na to, že nikto si nedá toľko práce, aby tieto rozvláchnym i keď svojráznym štýlom písané zápisky prečítal. A v tom je odhad správny. Zápisky Dr. Kosorína sú subjektívnym názorom autora na osoby a veci, ktoré sú nesprávne hodnotené a v niektorých dôležitých detailoch i nepresne opísané. Preto odmietam prijať za základ hodnotenia mojich stykov s osobami uvedenými v Kosorínových poznámkach neobjektívne závery Kosorínové. Ešte pred vypuknutím Slovenského národného povstania niektorí mladí pracovníci v hospodárskom živote, ktorých Dr. Kosorín označuje vo svojich zápisoch ako „Kinopartiu“ schádzali sa spoločensky a pri týchto príležitostiach sa vzájomne informovali o časových hospodárskych problémoch. Politické témy dlhšie neboli predmetom rozhovorov. Až po vypuknutí Slovenského národného povstania pri takýchto stretnutiach, ktorých sa účastnili i ďalší, medzi nimi niekoľkokrát i Dr. Ďurčanský, prišla reč aj na niektoré politické otázky. Tuším, že bezprostredným podnetom účasti Dr. Ďurčanského bola prítomnosť p. Dunanda, delegáta medzinárodného červeného kríža. Priznám sa, že i ja sám som prišiel menovite kvôli p.(ánovi) Dunandovi. Dr. Ďurčanského znal som len zbežne z mojich študentských čias, keď bol asistentom na právnickej fakulte. Od vtedy som ho vôbec nestretal. Týchto stretnutí v prítomnosti Ďurčanského zúčastnil som sa len asi 3 – 4 razy. V záujme pravdy zdôrazňujem, že tieto stretnutia nemali charakter formálnych schôdzí a nikdy nepadlo žiadne uznesenie účastníkov. Preto ani piešťansky nevyšiel z iniciatívy týchto spoločenských schôdzok ale z inej strany, bez akéhokoľvek môjho súhlasu, vedomia a účasti, čo zrejme vyplýva i z Kosorínových zápisov. Nie je teda pravda, že by bol Dr. Ďurčanský zoskupil okolo seba mladých ľudáckych činiteľov, do ktorých som mal patriť i ja a nie je ďalej pravda, že by na spomínaných posedeniach bol pripravený piešťansky zjazd mladej autonomistickej generácie po ideovej a organizačnej stránke. Nevyplýva z Kosorínových zápisov ani obvinenie proti mne vznesené, akoby sa na týchto poradách boli bývali porobili organizačné a politické prípravy na prípad porážky Nemecka a samozrejme to nezodpovedá ani pravde. Nikdy som nepočul a v mojej prítomnosti nebola ani reč o hľadaní politickej platformy, ktorej hlavnou zásadou mal byť boj proti ČSR po započatí ilegálnej a odbojovej činnosti už či doma, alebo v zahraničí. Pokiaľ pri týchto stretnutiach bola reč o blížiacom sa konci vojny, tak jedine z hľadiska osobných dôsledkov pre toho – ktorého účastníka stretnutia. Isteže bola reč o evakuácii, o záchrane toho, alebo onoho, lenže tieto otázky boli rýdzo súkromnými záležitosťami účastníkov, ktoré si každý individuálne riešil.

Nemám vedomosť o tom, čo Dr. Ďurčanský dohadoval so skupinou mladých ľudákov, ktorý Dr. Kosorín označuje „memorandisti“. S touto skupinou som nemal nič spoločného, mnohých som ani osobne neznal a s ich názormi a činmi som sa nielen nestotožňoval, ale odmietal som ich, lebo boli v rozpore s mojim presvedčením. Znovu zdôrazňujem, že nebolo vôbec žiadneho dôvodu, aby účastníci týchto stretnutí pripravovali organizačne politicky alebo finančne emigráciu, keď odísť vôbec nehodlali. Naopak obávali sme sa, že budeme zo Slovenska násilne evakuovaní.

Dôkaz: Výsluch Dr. Kosorína, Dr. Jána Mikulu, Jozefa Mikuša

10./ „Je pritom príznačné, ako Dr. Kempný v septembri 1944 utiekol zo Žiliny pred slovenskými povstalcami, tak v máji 1945 utiekol pred osloboditeľskou armádou z Bratislavy.“

Neušiel som v septembri 1944 pred Slovenským národným povstaním, čo je náležito osvetlené v stati 8./. Podobne, neušiel som v máji pred Sovietskou armádou, ale na

veľkonočné sviatky išiel som za svojou rodinou do Rajeckých Teplíc a keď bola medzičasom Bratislava oslobodená, samozrejme, že som zostal u svojej rodiny až do oslobodenia. Akonáhle bolo možné, hneď po oslobodení Rajeckých Teplíc, vybral som sa peši do Bratislavy a hlásil som sa na svojom úrade.

11./ „I jeho politická činnosť po oslobodení v plnej miere potvrdzuje, že pracuje v duchu tých smerníc, ktoré svojim pracovníkom pred odchodom do cudziny zanechal Dr. Ďurčanský.“
Moja politická činnosť po oslobodení bola takého rázu, že som na základe jednomyselného uznesenia bol kandidátom Slovenského národného frontu do Dočasného národného zhromaždenia a zjazdom delegátov ONV bol som zvolený za člena Dočasného národného zhromaždenia a že vtedy ani moji voliči z KSS nemali proti mojej činnosti pred oslobodením žiadnych námietok. Veď kým nedošlo k usporiadaniu katolíckych vecí v DS, vyhľadávali ma i prominentné osobnosti z KSS, aby so mnou rokovali o vytvorení tretej politickej strany.
Dôkaz: Rokovanie so Širokým, Bašťovanským, Frišom.

12./ „Dr. Kempný udržoval a udržuje pravidelné spojenie so skupinou ľudáckych činiteľov, ktorí zatiaľ stoja v pozadí a vykonáva ich rozkazy.“
Ide o všeobecné ničím nepodložené obvinenie, ktoré so všetkou rozhodnosťou odmietam.

13./ „Z poverenia tejto politickej skupiny zúčastnil sa Dr. Kempný pokusov o utvorenie novej politickej strany a z poverenia tejto skupiny zaujal podľa dohody zo dňa 6. III. miesto generálneho tajomníka.“¹

14./ „Zmienená skupina sleduje cieľ: dobyť na základe dohody katolíkov s vedením DS vedúcu a rozhodujúcu pozíciu v DS a použiť v príhodnej chvíli medzinárodnej a vnútro politickej Demokratickú stranu ako nástroj k nastoleniu reakčného režimu na Slovensku a k odtrhnutiu Slovenska od republiky.“

V júli r. 1945 vedenie DS rokovalo so mnou o prijatí mandátu do Dočasného národného zhromaždenia s tým, že menovite z hospodárskych kruhov som bol odporúčaný ako človek v hospodárstve pracujúci, nekompromitovaný v minulom režime, o ktorého československom zmýšľaní niet pochyb už i vzhľadom na to, že manželku mám Češku a ktorý patrí k mladej katolíckej inteligencii a je medzi ňou známy. Prijal som tento návrh menovite preto, že som dúfal, že budem mať možnosť zaoberať sa hospodárskymi javmi po stránke normotvornej. Veril som, že s komunistami najmä mladými, ktorých som dobre poznal, budem sa vedieť zhodnúť, tak ako kedysi aj pri tvorbe nového sociálneho stavu ČSR. Keď som sa zoznámil bližšie s pomermi v strane, videl som, že určité osoby, menovite Šrobár, Cvinček, Filo, Ševčík, Brůha atď sa snažili o určitú rektifikáciu v pozíciách strany. Pomery dospeli tak ďaleko, že sa prejavili snahy založiť štvrtú stranu. Je pravdou, že v tejto dobe ma začal občas vyhľadávať i redaktor Čarnogurský, ktorý podobne ako iní javil záujem o vývoj vecí. Pokiaľ som považoval za vhodné, informoval som ho a to i preto, že som sa odkiaľsi dozvedel, že sa s ním komunisti, konkrétne povereník Novomeský tiež vyjednával o možnosti založenia akejsi katolícko – sociálnej strany. Jeho názory som vypočul a jednal som podľa svojho, prípadne podľa toho, ako sme sa dohodli s ostatnými činnými politikmi skôr vymenovanými. Nevidel som v tom žiaden krimen stýkať sa s Čarnogurským, menovite keď sa o ňom verejne hovorilo, že na prianie Dr. Husáka, povereníka vnútra bol dosadený za redaktora Katolíckych novín a keď mal dobré styky aj s inými vedúcimi komunistickými politikmi, ktorí zariadili, že v Košiciach po oslobodení hneď fungoval ako dôstojník čs.(československej) armády. Pre tieto dobré styky Čarnogurského s komunistami mnohí ma pred ním varovali. Neobával som sa však ani s ním, ani s inými otvorene hovoriť, lebo moja koncepcia bola čistá a verejne som

¹ Dátum dohody je chybné uvedené v texte.

ju vyložil na príklad aj na schôdzke, ktorú sme mali u dr. Beharku so Širokým, Bašťovanským a Frišom. Bol som toho názoru ako aj viacerí z poslancov DS, že Slovákom nestačia dve doterajšie dve strany a že je v záujme nás všetkých, ktorí to úprimne myslíme s ČSR, dať možnosť politického prejavu i tým nekompromitovaným Slovákom, ktorí sú svetonázorovo v kresťanskom smere vyhranenejší než aby im stačil program doterajších dvoch strán. Veril som, že takáto strana na kresťanskom základe s pokrokovým sociálnym programom môže konštruktívne prispieť k celkovej úprave pomerov v ČSR. Dúfal som, že moja spolupráca s vedúcimi mladými komunistami z vysokoškolských čias sa môže preniesť i na politiku, menovite keď sa v DNZ ku mne kladne stavali. S mojimi priateľmi pracujúcimi najmä v hospodárstve som vypracoval hospodársku a sociálnu časť programu novej strany a potom sme celý program zrevidovali² s Dr. Bruhom, Dr. Beharkom a Pavlovom. Program bol i Národným frontom prijatý ako program strany Slobody a táto ho i dosiaľ mája Program prikladám.

Neskôr sme sa v Prahe s Ing. Filom, kan.(onikom) Cvinčekom, Dr. Bugárom a Ševčíkom zostal v rámci DS, z čoho vyplynulo známe rozhodnutie predsedníctva DS z 30. marca 1946. V rámci tohoto rozhodnutia bola mi napriek môjmu zdráhaniu daná funkcia generálneho tajomníka. Vyhradil som si, že budem sledovať len veci hospodárskej politiky a len dočasne. Fakt je, že v novembri r. 1946 som sám navrhol na predsedníctve strany, aby bola likvidovaná trojitosť generálnych tajomníkov. Vec bola odložená do návratu predsedu Dr. Lettricha z Ameriky. Tomuto som po jeho návrate referoval a hlásil mu, že sa hodlám čo najskôr vzdať funkcie v strane. Záležitosť sa však proti mojej vôli odkladala. Nemôže mi teda nikto vytýkať, že som sa snažil „dobyť na základe dohody katolíkov s vedením DS vedúce a rozhodujúce pozície v DS a použiť v príhodnej situácii medzinárodnej a vnútro politickej DS ako nástroj na nastolenie reakčného režimu na Slovensku a k odtrhnutiu Slovenska od republiky“. Na to som príliš realistom a poctivým československým vlastencom, než aby som mal podobné kombinácie. Musím konštatovať, že uzávery a tvrdenia redaktora Čarnogurského sú v mnohom falošné. Len na ilustráciu uvádzam, že keď sa dozvedel, že došlo v rámci DS k zhode, bol s tým vyslovene nespokojný a činil nám výčitky. Tak kde tu mohlo ísť o inštrukcie? Je možné, že niekto a po prípade i Čarnogurský upínal a upína nejaké nádeje ku mne a k iným, ale snáď nie je mojou vinou, že niekto k mojej činnosti upína nádeje, ktoré mňa nijako nezaväzujú.

Dôkaz: Vypočutie mojej osoby, Ursínyho, Filu, Beharku, Pavlova, Novomeského, Husáka.

15./ „Článok, ktorý bol uverejnený v Čase 11. V. 1946 s nadpisom „Aby bolo na všetky strany jasno“ podpísaný Dr. Kempným, bol predmetom diskusie v úzkom kruhu uvedenej ľudáckej skupiny a že na definitívnom štylizovaní tohoto článku sa aktívne zúčastnil bývalý šéf tlače HSLS za Slovenského štátu Dr. Kružliak.“

Tvrdenie redaktora Čarnogurského, akoby môj článok v Čase „Aby bolo na všetky strany jasno“ bol predmetom debaty je nepravdivé.

Dôkaz: Vypočutie Dr. Imricha Kružliaka.

16./ „Podľa príkazov tejto skupiny sa Dr. Kempný tiež aktívne zúčastnil na akcii, ktorej cieľom je záchrana bývalého prezidenta Dr. J. Tisu, pri čom Dr. Kempný osobne viedol jednanie o tom, kto má byť obhajcom Dr. Tisu.“

Dr. Tisu som osobne neznal a nezúčastnil som sa žiadnych akcií na jeho záchranu. V tejto súvislosti je jedine pravdivé to, čo red.(aktor) Čarnogurský uvádza v zápisnici: „Rozhodne popieram, že by som ja, alebo Dr. Kempný bol mal účasť na nejakej tajnej zbierke peňazí

² V origináli prečiarknuté a nahradené slovom zredigovali.

cieľom hradenia výloh spojených s procesom Dr. Tisu. Poznámam, že Dr. Kempnému nešlo o zadováženie peňazí na Tisovu obhajobu. Dr. Kempný na moje požiadanie, aby mi poskytol informácie o Dr. Žabkayovi tak učinil a na jeho doporučenie bol Dr. Žabkay akceptovaný.“

Dôkaz: Svedectvo Dr. Žabkaya.

17./ Výpoveď red.(aktora) Čarnogurského o zakladaní novej strany v r. 1946. Vid'. bod. 13 – 14.

18./ Vo výpovedi Dr. Imricha Kolomaňa sa tvrdí, že v lete v r. 1938 skupina vysokoškolákov ľavo orientovaných navrhla usporiadať v Žiline verejnú manifestáciu za mier a proti vojne. Na chôdzi žilinského spolku predniesol Dr. Kempný reč, v ktorej sa postavil proti návrhu za manifestáciu.

V lete r. 1938 ako prezenčný podporučík pracoval na dôverných vojenských vymerávacích prácach a delostreleckých výpočtoch a ako vojak nemohol som na študentskom zhromaždení rečniť.

Naproti tomu iné je pravdou. Už v r. 1933 ako tajomník spolku žilinských akademikov poslal som na protivojnový kongres mládeže v Paríži, vedený ľavo orientovanými intelektuálmi (Henri Barbusse) telegram znenia: „Stojíme vo Vašich šíkoch proti imperialistickej vojne“, a pripravoval som mierovú manifestáciu žilinskej mládeže. Pre túto činnosť ako i pre prevolanie dané v mene spolku žilinských akademikov na iné organizácie bol spolok rozpustený výmerom Krajského úradu v Bratislave číslo 269.529/8/1933 zo dňa 20. novembra 1933 a ja som mal četnícku domovú prehliadku.

Dôkazy: Odpis výmeru Krajského úradu v Bratislave.

19./ Výpoveď Ing. Bíleka v obvinení tvrdí: Dr. Kempný veľmi agilným spôsobom snažil sa dávať pre Nemecko drevo, kde často cestoval.

Ing. Bílek nemohol mňa a moju mentalitu poznať, lebo som sa s ním skoro nestýkal. Firma, u ktorej bol Ing. Bílek zamestnaný, zaoberala sa v prvom rade ťažbou nafty a len ako vedľajšou konjunktúrnou činnosťou výrobou pražcov. Preto aj tie popletené informácie Ing. Bíleka. Ako ma Ing. Bílek poznal poznal z toho, že o mne tvrdí, že som často cestoval do Nemecka. Zatiaľ som bol ako možno zistiť z policajných záznamov, za 6 rokov len raz v Nemecku.

Dôkazy: Osvedčenie prof. Dr. Imricha Karvaša, Ing. Janotu, ústredného riaditeľa čl. závodov drevospracujúcich, Huga Kučeru, riaditeľa Drevopriemyselovej úč. spol.(očnosti) Oščadnica, Ladislava Treskoňa, riaditeľa Slovenského drevárskeho priemyslu, Eugena Ferana, drevoobchodníka v Žiline a konečne osvedčenie zamestnancov Lesníckej a drevárskej ústredne. Všetci títo a podľa potreby aj ďalší drevári osvedčia sa o mne.

20./ Dr. Kempný bol v celej rade správnych rád drevárskych podnikov, aj tých, o ktorých bolo všeobecne známe, že sú to firmy výlučne nemeckého zamerania, ako napr. Ofa.

Pre charakteristiku Ing. Bíleka a jeho znalosti nech je uvedené, ktorá bola švajčiarskou firmou so židovským vedením, označuje za firmu výlučne nemeckého zamerania.

21./ Okresná organizácia DS v Žiline protestovala proti vyradeniu Dr. Nádašiho z kandidátky v prospech Dr. Kempného.

Áno protestovali, pretože sa domnievali, že kandidujem na úkor niektorého žilinského pracovníka DS. Keď sa presvedčili, že neuberám nikomu miesto, všetky protesty odošli a prehlasujem, že so všetkými pracovníkmi DS čo najlepšie vychádzam. Dôkazom toho je, že

z príležitosti valného zhromaždenia okresnej organizácie DS v Žiline v máji t. r. všetci delegáti obcí jednohlasne sa uzniesli na telegrame na predsedu vlády Gottwalda, v ktorom vyhlasujú solidaritu so mnou a odpor proti písaniu Rudého práva o mojej osobe.
Dôkaz: Osvedčenie posl.(anca) Jaroslava Vyškovského, oblastného tajomníka DS v Žiline.

22./ Výpoveď Jozefa Dvařáka zo Žiliny: Dr. Kempný odišiel asi 13. septembra 1944 z Rajeckých Teplíc cez Podhorie okres Žilina do Žiliny.

Na túto výpoveď bola daná už odpoveď pod bodom 8./. Dôkaz: Osvedčenie Ladislava Treskoňa zo Žiliny, riaditeľa firmy Slovenský drevársky priemysel a podpredsedu vlády Ursínyho.

Zápisnica bola započatá o 17. hod. a skončila o 20. hod.

Dr. Jozef Lettrich v. r.
Dr. Fedor Hodža v. r.

Andrej Cvinček v. r.
Dr. Štefan Kočvara v. r.

SNA Bratislava, f. ÚV KSS, P. Dávid, kart. 2242, a. j. 1/5. 0

Dokument č. 119

Zápisnica komisie Predsedníctva Demokratickej strany, napísaná v Bratislave dňa 1. septembra 1947 vo veci vyšetrenia obvinení, týkajúcich sa poslanca Dr. Júliusa Špánika, ktoré boli prednesené na schôdzi Národného frontu Čechov a Slovákov v Prahe dňa 11. júna 1947

Prítomní: Dr. Jozef Lettrich, predseda DS,
Andrej Cvinček, podpredseda DS,
Dr. Fedor Hodža, generálny tajomník DS,
Dr. Štefan Kočvara, členovia komisie,
Mária Sklenicová, zapisovateľka

Dostavší sa posl.(anec) Július Špánik, narodený dňa 1. apríla 1912 v Žiline, príslušný detto, čl.(československý) štát.(ny) občan, rím.(sky) kat.(olík), ženatý, bytom v Bratislave, Krátka ul. č. 1, po oboznámení sa s predmetom obvinení na jednotlivé body sa takto osvedčuje:

I. V rokoch 19139 – 1940 stal sa šéfom politicko – vzdelávacieho Úradu propagandy v Bratislave.

Nie je pravda, že by som bol vôbec býval zamestnancom Úradu propagandy, tým viac prednostom politicko – vzdelávacieho oddelenia. Je pravda, že som bol zamestnancom býv.(alým) Ministerstva školstva a národnej osvety v Bratislave, ktoré ma výmerom zo dňa 12. októbra 1940, čís. 96. 284/40-I/2 určilo za referenta školského rozhlasu do Slovenského rozhlasu.

Dôkaz: Citovaný výmer, ktorý pripojujem k zápisnici.

Keď som pôsobil v Slovenskom rozhlase, 13. decembra 1940 bol som poverený správou Slovenského rozhlasu na návrh riaditeľa Emila Rusku funkciou zástupcu vedúceho prednáškového oddelenia Slovenského rozhlasu. Tejto funkcie bol som však sprostý na zákrok býv.(alého) ministra vnútra Alexandra Macha a to dňa 22. júna 1941 – v deň